

Zápis

ze 4. členské schůze, jejíž konala se 17. prosince 1905.
v hostinci p. Fr. Linharta v Dobrušce.

Program :

1. Zahájení schůze.
2. Stěžení a schválení zápisu ze 3. členské schůze.
3. „Z doby probuzenské“, přednáška p. M. Dr. Jindřich Šemberka, advokát v Rychnově n. K.
4. Volná podání.

- I. Schůzi zahájil p. předseda, vítaje zmiěnem odborů všechny přítomné posluchače.
- II. Jednatel přečetl zápis o 3. členské schůzi, která pořídána byla dne 30. července v hostinci p. V. Kuchaře v Kamennici.
- III. Ku vybidnutí p. předsedy ujal se pak řeči p. M. Dr. Jindřich Šemberka, advokát v Rychnově n. K. a osvědčený menšinový pracovník, by promluvil „O době probuzenské“. Pan řečník úvodem charakterisoval dobu od r. 1771. - 1821., vysvětlil, co míníme racionalismem, uvedl, kdy byla Je-
suitim odňata cenzura, kdy byl řád jezích zrušen, kdy byla zrušena
robota a kdy byl vydán toleranční patent. Napoleonské války ochudily
v této době národy, ostatní pak zřádu dvorsil finanční patent, jímž
cena peněz byla snížena na jednu pětinu. Bylo sice zřízeno museum,
založena stálice jazyka českého při universitě a hudební konservatoř,
ale úporná germanisace dusila život národní. Však v této době vzniká-
jí již naši národní buditelé. V dalším uvádí dějiny divadelnictví a
připomíná, že jesuité pořídali divadelní představení v kostele, což bylo

r. 1656. zřízeno. První divadlo vzniklo „V kočících“ u sv. Havla v Praze a stálo 15.000 zl. Prvotně hráno bylo soliko německy, až r. 1771. bylo první české představení „Kniže Housík“, pořadí pak „Poncíný neb česká Ančička“. R. 1783. postavil markrabě Kolláč-Rieneck na Dvořném hřbu nové divadlo, kde s velikým úspěchem dávána byla hra „Odběhlec a lásky synovské“. R. 1785. hrána tam byla hra „Břetislav a Jitka“, prvotní práce od V. Tháma. Další divadlo zbudováno bylo sbráskow na Koňském hřbu a nazývalo se Gouda. R. 1786. dáváno tam představení „Vděčnost a láska k vlasti“. Tehož roku navštívil divadlo i císař Josef II., čímž vážnost divadla toho velice stoupla. V tomto divadle hrával i spisovatel V. Thám, jehož pohumby šivol p. řečník blíž lidí. Zrušením Goudy a válkami bylo divadlo zanedbáno. Po Pějánkovi a Svandovi se Černých přichází však již Jan Kajetán Tyl a Ivan Klíper, kteří psali již kusy dobré, cenné. V práci této pokračoval i Turinský, až nadešla doba nová, našim národním snahám přiměřenější. Řečník ukončil úryvkem ze spisu „Léchy po bitvě na Bílé Hori“ a nabídal k tomu, by při práci ve prospěch celého národa nebylo zapomináno ani našich českých menšin. Řeč $1\frac{1}{2}$ hodiny trvajicí byla odměněna hlucným potleskem a díky pana předsedy odboru.

Posluchačů a posluchaček bylo v této schůzi přes 90, takže byla se všech dosavadních nejvíce navštívena. Zvláště ochotnický spolek byl náležitou měrou zastoupen.

IV. Kávochů, přání nebo dotazů nebylo, proto byla schůze ukončena.

V Dobrušce, dne 17. prosince 1905.

Jan Dvorník
Kulich
V. Kuchař

Hynek Raichl,
l. č. jednatele.